

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/227/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314213554
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1314213554.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kriváňová a členovia senátu: JUDr. Branislav Král a JUDr. Alena Roštárová, v spore žalobkyne: N.. Q. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. 8, X., občan SR, proti žalovanému: Spoločenstvo vlastníkov bytov L8,10,12, so sídlom Ladzianskeho 8, Bratislava, o zaplatenie 371,81 eur, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, č. k. 12C/171/2014 - 226 zo dňa 15.03.2017, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III č. k. 12C/171/2014-226 vo výroku, ktorým súd žalobu zamietol **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III rozsudkom č. k. 12C/171/2014 - 226 zo dňa 15.03.2017, vo veci o opravu vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu, konanie v časti istiny o zaplatenie 127,19 eur zastavil, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 411,29 eur, ktorú žiadala ako opravu vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu. Žalobu odôvodnila tým, že sumu 411,29 eur žiadala zaplatiť ako vlastníčka bytu č. X na I. ulici č. X v X., z dôvodu neoprávnene účtovaných nákladov na výťah, ktorý neužíva a z dôvodu neprofesionálneho vyúčtovania dodávky tepla. Suma 411,29 eur je zložená zo sumy 55,17 eur za náklady na výťah, ktorý neužíva a zo sumy 356,14 eur ako neoprávnené vyúčtovanie za dodávku tepla.

3. Žalobkyňa podaním, ktoré doručila súdu dňa 24.03.2015 na výzvu súdu, doplnila žalobu tým, že uplatnenú sumu si uplatňuje ako nesprávne vyúčtovanie nákladov za elektrickú energiu a údržbu výťahov, za roky 2008 až 2013, spolu v sume 60,80 eur a nesprávne vyúčtovanie tepla za roky 2010 až 2013. Na doplnenie uviedla, že v roku 2010 jej boli namontované na radiátory merače tepla a na výpočet spotrebnej zložky bol použitý koeficient 3, vo výpočte ISTA je nejasné vyúčtovanie namiesto koeficientu 1,5 podľa vyhlášky 630/2005 Z. z. Koeficient 3 bez predchádzajúceho rokovania s ňou, bol odsúhlasený na schôdzi vlastníkov dňa 27.05.2010 a na reklamáciu nedostala odpoveď. V rokoch 2010 až 2013 jej bola vypočítaná spotreba tepla nesprávnym koeficientom polohy bez výpočtu podľa vyhlášky ÚRSO. Výpočet spotreby tepla pre SVB vypracováva firma ISTA podľa vstupných údajov orgánov Spoločenstva vlastníkov bytov. Náklad na teplo za rok 2010 je 90,59 eur, za rok 2011 je 37,43 eur, za rok 2012 je 40,59 eur, za rok 2013 je 68, 21 eur. Nesprávne vypočítané náklady na teplo spolu sú v sume 428,83 eur. Žiadala súd, aby vydal rozsudok v tomto znení: Aby jej boli opravené vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za roky 2008 - 2013 podľa žaloby a následne zaplatený rozdiel 489,63 eur.

4. Žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 01.06.2016 žalobu rozšírila o sumu za výťahy za rok 2014 až 2015 spolu 10,04 eur, za dodávku tepla za rok 2014 a 2015 spolu 0,05 eur, celkovo sa domáhala vrátenia sumy 499,62 eur.

5. K podanej žalobe sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že žalobkyňa reklamovala v ročných vyúčtovaniach za roky 2009 až 2012 položku elektrická energia a položku údržba výťahu. Reklamácia bola predložená mandatárovi s tým, aby vlastníci bývajúci na 1. poschodí nemali v ročnom vyúčtovaní položku za elektrickú energiu výťahu, nakoľko výťah nepoužívajú, avšak položku za údržbu výťahu majú vo vyúčtovaní aj vlastníci na 1. poschodí, nakoľko sú spoluvlastníkmi výťahu a je ich povinnosťou podieľať sa na jeho údržbe a oprave. Ďalej uviedol, že žalobkyňa si ako jediná zo 110 vlastníkov odmietala dať namontovať merače tepla. Na zhromaždení vlastníkov bytov dňa 27.05.2010 vlastníci odsúhlasili spôsob rozpočítavania nákladov na vykurovanie pre všetkých vlastníkov bytov, ktorí nemajú namontované pomerové merače tepla, čím poškodili ostatných alebo odmietli umožniť vykonať ich odčítanie. Naďalej sa postupovalo v zmysle § 7 ods. 4 vyhlášky č. 630/2005 Z. z., ale s koeficientom pri výpočte spotrebnej zložky zvýšeným z 1,5 na 3 s platnosťou od 01.01.2010. Koeficient 3 nebol odsúhlasený retrospektívne, nakoľko teplo sa odpisuje až po ukončení kalendárneho roka. Po tomto odsúhlasení si žalobkyňa na jeseň 2010 pomerové merače tepla dala namontovať. Koeficienty boli navrhnuté pri montáži meračov firmou ISTA, žalovaný ich skontroloval, opravil a odsúhlasil, ale napriek tomu ich žalobkyňa reklamovala a od roku 2013 jej reklamáciu akceptovali a odsúhlasili zmenu v jej prospech.

6. Na pojednávaní dňa 30.09.2016 žalobkyňa vzala žalobu v časti späť a trvala na sume 372,05 eur a vo zvyšnej časti žiadala konanie zastaviť. Žalovaná suma je uplatnená vo výške 78,80 eur ako nesprávne vyúčtované náklady za prevádzku výťahu za roky 2008 až 2015 a suma 301,25 eur ako nesprávne vyúčtované náklady za dodávku tepla za roky 2010 až 2015. Okresný súd podľa § 144 a 145 ods. 1 konanie v časti istiny 127,19 eur zastavil.

7. Okresný súd právne vec posúdil podľa § 2 ods. 5, § 14 ods. 1 a 2 zákona č. 182/1993 Z. z. v platnom znení o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v čase od 01.04.2010 do 29.02.2012 a § 7 ods. 1 až 8, 9, 10 vyhlášky ÚRSO č. 358/2009 Z. z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška ÚRSO. Podľa uvedenej vyhlášky § 7 ods. 10, ktorá uvádza, že zmenu oproti pôvodnej vyhlášky č. 630/2005 Z. z. sa môžu vlastníci bytov a nebytových priestorov podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, dohodnúť na čomkoľvek, teda nemusia akceptovať pomer ustanovený v ods. 1 uvedenej vyhlášky.

8. Okresný súd vychádzal z ustanovenia § 14 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v platnom znení, podľa ktorého na domovej schôdzi sa hlasuje: „Pri hlasovaní na schôdzi vlastníkov sa rozhoduje nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak počet zúčastnených vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome neumožňuje hodinu po začatí schôdze vlastníkov právoplatné hlasovanie, rozhoduje sa nadpolovičnou väčšinou zúčastnených; to neplatí, ak ide o hlasovanie podľa odseku 3, § 7a ods. 1, § 7c ods. 2 písm. i) a ods. 3, § 8a ods. 1 a 5, § 8b ods. 2 písm. i) a ods. 3, § 10 ods. 1 a § 16 ods. 3 a 4.“

9. Z uvedeného vyplýva, že hlasovaním môže o spôsobe rozpočítavania rozhodnúť nadpolovičná väčšina všetkých vlastníkov v bytovom dome. Môže nastať situácia, že vlastníci odhlasujú nevýhodný pomer základnej zložky ku spotrebnej až do takej miery, že takmer všetko teplo dodané do bytového domu sa rozdelí medzi vlastníkov bytov so znevýhodnenou polohou miestností (okrajové byty, byty nad nevykurovanými nebytovými priestormi a byty pod strechou). Len minimálne množstvo dodaného tepla sa rozdelí medzi konečných spotrebiteľov v „stredových“ bytoch. To platí, ak vlastníci odhlasujú pomer základnej zložky nižší ako 20 % z celkových nákladov. V extrémnom prípade sa môžu dohodnúť i na rozpočítavanie 100 % podľa indikovaných údajov PRT.

10. Rozhoduje sa tiež nadpolovičnou väčšinou všetkých vlastníkov. Prehlasovaný vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome má právo obrátiť sa do 15 dní od oznámenia o výsledku hlasovania na súd, aby vo veci rozhodol, inak jeho právo zaniká. Ak sa vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome nemohol o výsledku hlasovania dozvedieť, má právo obrátiť sa na súd najneskôr do troch mesiacov

od hlasovania, inak jeho právo zaniká. Rozhodnutie vlastníkov je pre správcu, ktorý rozpočítava teplo konečným spotrebiteľom záväzné, bez možnosti odmietnuť ho.

11. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobkyňa sa domáha nesprávneho vyúčtovania nákladov za výťah za roky 2009-2013, ako i zaplatenia žalovanej sumy titulom nesprávneho rozúčtovania nákladov za teplo za roky 2010-2015. Po viacerých opravách, chybách v počítaní, ako žalobkyňa uvádzala, napokon žalovanú sumu na poslednom pojednávaní ustálila na sumu 371,81 Eur.

12. V zmysle § 2 ods. 5 zák. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov sú výťahy spoločnými zariadeniami domu. Náklady na výťah sú v ročnom vyúčtovaní ako samostatná položka. Výška sa stanovuje súčtom nákladov na elektrickú energiu, paušálny poplatok, v ktorom je započítaný náklad na dozorcú výťahu a trojmesačné revízie výťahu. K tomu sa prirátava ešte suma do výšky maximálne 7 eur na drobné opravy. Uvádzané náklady sa rozpočítavajú na osoby. Ak sa pri vyúčtovaní nákladov za výťah vykazuje zvlášť poplatok za užívanie a zvlášť poplatok za spotrebu energie, z účtu za energie by mali byť odpočítané osoby na prízemí, ktorým sa energia za výťah neúčtuje. Preto žalovaný správne postupoval, keď uznal námietky žalobkyne, že v časti spotreby energie za používanie výťahu za roky 2008 až 2013 vo výške 60,80 Eur, nebola povinná túto položku platiť, preto jej táto suma bola vrátená. Avšak vo zvyšku nárok žalobkyne dôvodný nie je, pretože žalobkyňa je povinná v zmysle zákona prispievať na prevádzku a údržbu výťahu, pričom náklady na opravy a údržbu výťahu sú hradené z fondu opráv a údržby, pretože výťah je súčasťou stavby a vlastníctvom všetkých vlastníkov. Vo zvyšnej časti súd preto žalobu zamietol.

13. Žalobkyňa ďalej žiadala, aby boli opravené vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za roky 2010 -2015. Zamietnutie žaloby okresný súd odôvodnil tým, že zo zápisnice zo schôdze SVB L 8, 10, 12 vlastníkov bytov domu L 8 konanej dňa 14. 06. 2007 vyplýva, že na nej bola prítomná nadpolovičná väčšina vlastníkov bytov a to 28 z celkového počtu 37, ktorí rozhodli, že zohľadňujú pridelené koeficienty podľa príl. č. 2 vyhl. č. 630/2005 Z.z. platnej od 1.1.2006. Vlastníci bytov sa dohodli na výpočte v pomere základnej zložky podlahová plocha 30 % a spotrebnej zložky 70 % z celkových nákladov na dodané teplo na vykurovanie.

14. Zo zápisnice Zhromaždenia SVB Ladzianskeho 8,10,12, konaného 27.10.2010 v bode 6 súd zistil, že SVB si od 01.01.2010 zmenilo spôsob rozúčtovania nákladov na vykurovanie pre všetkých vlastníkov bytov, ktorí nemajú namontované pomerové merače tepla, poškodili ich alebo odmietli umožniť vykonať ich odčítanie tak, že naďalej sa postupovalo v zmysle § 7 ods. 4 vyhl. č. 630/2005 Z. z., ale s koeficientom pri výpočte spotrebnej zložky zvýšeným z 1,5 na 3. Žalobkyňa to odmietla akceptovať.

15. Okresný súd vychádzal z toho, že hlasovaním môžu v zmysle zák. č. 182/1993 Z. z. o spôsobe rozpočítavania tepla rozhodnúť aj vlastníci v bytovom dome, ktorí v súlade so zákonom na domovej schôdzi konanej dňa 27.10.2010 rozhodli a zmenili koeficient pri výpočte spotrebnej zložky zvýšený z „1,5“ na koeficient „3“. I keď žalovaná s rozhodnutím vlastníkov bytov v bytovom dome nesúhlasila, schôdze sa zúčastnila, bola prehlasovaná, ale mala možnosť, do 15 dní od oznámenia o výsledku hlasovania obrátiť sa na súd, aby vo veci rozhodol, inak jej právo zaniklo. Túto možnosť nevyužila v zmysle uvedeného ustanovenia. Žalobkyňa žalobu na súd podala až dňa 09.06.2014, teda nie v lehote do 15 dní od oznámenia o výsledku hlasovania, ale po viac ako 3 rokoch, aby súd o danej otázke rozhodol, preto jej nárok na prejednanie veci zanikol a bol prekludovaný.

16. Žalovaný písomnými dokladmi preukázal, že sa reklamáciami žalobkyne každoročne zaoberal a napr. reklamácie od r. 2013 vybavil v jej prospech. Tiež žalovaný listom zo dňa 02. 09. 2015 odpovedal žalobkyni na reklamáciu vyúčtovania za rok 2014 tak, že vo vyúčtovaní už nemá položku za elektrinu výťahu a vo vyúčtovaní za roky 2013 a 2014 a nasledovné má upravené koeficienty na meračoch tak, že tieto sú zmenené z „1“ na „0,8“. Toto jej bolo oznamované mnohými listami žalovaného, (napr. z 17. 06. 2014, 7. 10. 2013, 2. 05. 2013, 29. 10. 2012, 20. 9. 2012, 04. 07. 2012, 29. 06. 2011, 19. 08. 2008, 01.04. 2008, 28. 11. 2007).

17. Okresný súd zamietol žalobu z dôvodu, že žalobkyňa svoje tvrdenia v žalobe neosvedčila a svoj nárok nepreukázala.

18. Proti výroku rozsudku, ktorým okresný súd žalobu v časti zamietol, podala odvolanie žalobkyňa, ktorá namietala, že okresný súd konanie zaťažil inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. V odvolaní žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku tak, že žalobe vyhovie a bude opravené vyúčtovanie nákladov spojené s užívaním bytu za roky 2008 až 2015 a žalovaný jej zaplatí sumu 372,05 eur s tým, že v budúcnosti bude pri vyúčtovaní postupovať podľa zákona č. 182/1993 Z. z. a nechá súdnemu znalcovi vypočítať atypický koeficient podľa vyhlášky ÚRSO 630/2005 Z. z. pre výpočet spotreby a nákladov na vykurovanie v jej byte.

19. Odvolanie žalobkyňa odôvodnila tým, že spoločné zariadenia sú rozúčtované podľa miery využívania a ona výťah nepoužíva od roku 1969. Poukázala na § 7b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z., podľa ktorého ten, kto nevyužíva výťah, neplatí ani elektrinu ani údržbu výťahu, čo vyplýva zo zákona. Skutočnosť, že sú vedené zvlášť položky za elektrickú energiu a údržbu ešte nie je kľúč na rozpočítanie nákladov. Žalovaný jej nevrátil sumu 60,80 eur, ale v priebehu konania jej listom oznámil, že jej vracia 32,38 eur tak, že vo vyúčtovaní za rok 2015 znížil nedoplatok 222,93 na sumu 190,55 eur. Vyúčtovanie takto opravené nemá, preto naďalej žiada opraviť vyúčtovanie za roky 2008 až 2015 celkovo o 70,84 eur. Ohľadne vykurovania namieta správnosť rozsudku v bode 4, v ktorom sú technické skutočnosti pre objektívne posúdenie ako východisko popísané nesprávne. Suma vypočítaná na vrátenie je z dvoch častí. Jedna časť sú náklady na dodávku tepla v jej byte za obdobie od 01.01.2010 do začiatku zimného vykurovania bez meračov tepla vypočítané z koeficientov spotrebnej zložky a druhá časť za obdobie od októbra 2010 do konca roka 2015 s namontovanými meračmi, kedy sa spotreba vypočítava pomocou polohových koeficientov podľa vyhlášky ÚRSO z roku 2005. Uviedla, že jej byt má kombináciu nepriaznivých polôh, a preto sa výsledný koeficient zohľadňujúci nepriaznivú polohu vypočítava podľa vyhl. ÚRSO 630/2005 Z. z. O takomto koeficiente sa nehlasuje. Toto orgány spoločenstva zanedbali a koeficienty polohy si pre jej byt vymysleli, výpočet nepreukázali na súde. Ak súd jej výpočet sponchyboval, mala ako spotrebiteľ o tom vedieť a bola by doplnila požadované dôkazy. V prvej časti ide o retroaktivitu, lebo výpočet spotreby tepla vychádza zo stavu merača tepla na bytovom dome z konca zimného vykurovania, teda z apríla 2010. Schôdza vlastníkov bytov bytového domu o hlasovaní koeficientu nebola platná podľa zákona č. 182/1993 Z. z.

20. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 5.7.2018 a vo vyjadrení uviedol, že všetky dôležité podklady k súdnemu pojednávaniu žalovaný predložil a odovzdal na pojednávaní dňa 14.10.2016 a vyjadril sa v záverečnej reči na pojednávaní dňa 15.3.2017, na ktorom žalobkyňa nepredložila dostatočné odborné dôkazy, ktoré by rozhodli v jej prospech.

21. Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobkyne bolo žalobkyňi doručené 23.8.2017 a žalobkyňa sa k nemu už nevyjadrila.

22. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania, viazaný dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), vec prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

23. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 C.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti uplatnenej žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 C.s.p.) a na ich základe dospel k správny skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite a dostatočne odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.).

24. V súvislosti s podaným opravným prostriedkom žalobkyne odvolací súd zdôrazňuje, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 379 a § 380 C.s.p.), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané. Na základe uvedeného odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie len v rozsahu dôvodov odvolateľky uvedených v odvolaní.

25. Odvolací súd s prihliadnutím na obsah spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.) s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu, ktorým bola žaloba zamietnutá, v ktorom okresný súd dostatočne a podrobne zodpovedal na v konaní nastolené otázky, ktoré mali pri rozhodovaní o uplatnenom nároku podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vysporiadal i s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods.2,3 C.s.p.)

26. Odvolateľka v podanom odvolaní v zásade zopakovala svoje tvrdenia, vzťahujúce sa ku skutkovému a právnomu posúdeniu veci tak, ako ich prezentovala v priebehu konania pred súdom prvej inštancie.

27. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobkyňa sa domáha nesprávneho vyúčtovania nákladov za výťah za roky 2009-2013, ako i zaplataenia žalovanej sumy titulom nesprávneho rozúčtovania nákladov za teplo za roky 2010-2015. Po viacerých opravách, chybách v počítaní, ako žalobkyňa uvádzala, napokon žalovanú sumu na poslednom pojednávaní ustálila na sumu 371,81 Eur.

28. V súvislosti s uplatneným nárokom za nesprávne vyúčtovanie nákladov za výťah, okresný súd preskúmal tvrdenia žalobkyne s prihliadnutím na vyjadrenie žalovaného a správne konštatoval okrem iného, že ak sa pri vyúčtovaní nákladov za výťah vykazuje zvlášť poplatok za užívanie výťahu a zvlášť poplatok za spotrebu energie, z účtu za energie by mali byť odpočítané osoby na prízemí, ktorým sa energia za výťah neúčtuje. Preto žalovaný správne postupoval, keď uznal námietky žalobkyne, že v časti spotreby energie za používanie výťahu za roky 2008 až 2013 vo výške 60,80 Eur, nebola povinná túto položku platiť, preto jej táto suma bola vrátená a tým bol odstránený rozpor vo vyúčtovaní zo strany žalovaného, ktorý namietala a bolo jej vyhovené. Žalobkyňa je ale povinná v zmysle zákona prispievať na prevádzku a údržbu výťahu, pričom náklady na opravy a údržbu výťahu sú hradené z fondu opráv a údržby, pretože výťah je súčasťou stavby a vlastníctvom všetkých vlastníkov a možno dodať, že výťah slúži žalobkyni k tomu, aby mohla užívať aj ostatné priestory bytového domu, ku ktorým má prístup a ktorých je spoluvlastníčka.

29. V súvislosti s uplatneným nárokom na opravu vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu okresný súd vychádzal zo zápisnice Zhromaždenia SVB Ladzianskeho 8,10,12, konaného 27.10.2010 podľa ktorej bol od 1.1.2010 zmenený spôsob rozúčtovania nákladov na vykurovanie pre všetkých vlastníkov bytov, ktorí nemajú namontované pomerové merače tepla, poškodili ich alebo odmietli umožniť vykonať ich odčítanie: naďalej by sa postupovalo v zmysle § 7 ods. 4 vyhl. č. 630/2005 Z. z., ale s koeficientom pri výpočte spotrebnej zložky zvýšeným z 1,5 na 3. Žalobkyňa to odmietla akceptovať a odmietla tiež rešpektovať, že hlasovaním môžu v zmysle zák. č. 182/1993 Z. z. o spôsobe rozpočítavania tepla rozhodnúť aj vlastníci v bytovom dome, ktorí v súlade so zákonom na domovej schôdzi konanej dňa 27.10.2010 rozhodli a zmenili koeficient pri výpočte spotrebnej zložky zvýšený z „1,5“ na koeficient „3“. I keď žalovaná s rozhodnutím vlastníkov bytov v bytovom dome nesúhlasila, schôdze sa zúčastnila, ale bola prehlasovaná. Žalobkyňa mala možnosť, do 15 dní od oznámenia výsledku hlasovania obrátiť sa na súd, aby vo veci rozhodol, inak jej právo zaniklo. Žalobkyňa žalobu na súd podala až dňa 09.06.2014, teda nie v lehote do 15 dní od oznámenia výsledku hlasovania, ale po viac ako 3 rokoch, aby súd o danej otázke rozhodol, preto jej nárok zanikol.

30. Podľa § 14 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, v znení účinnom v čase konania zhromaždenia vlastníkov bytov: Prehlasovaný vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome má právo obrátiť sa do 15 dní od oznámenia o výsledku hlasovania na súd, aby vo veci rozhodol, inak jeho právo zaniká. Ak sa vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome nemohol o výsledku hlasovania dozvedieť, má právo obrátiť sa na súd najneskôr do troch mesiacov od hlasovania, inak jeho právo zaniká. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina hlasov pri hlasovaní podľa odsekov 2 a 3 nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome súd.

31. Žalobkyňa aj v podanom odvolaní namietala, že schôdza vlastníkov bytov bytového domu o hlasovaní koeficientu nebola podľa zákona č. 182/1993 Z.z., ale nepreukázala, že v dôsledku jej nesúhlasu s výsledkom hlasovania využila svoje právo obrátiť sa na súd, aby vo veci rozhodol. Uvedenou námietkou žalobkyne v podanom odvolaní sa už súd nemôže zaoberať, z dôvodu preklúzie jej práva.

32. Žalovaný sa reklamáciami žalobkyne každoročne zaoberal a napr. reklamácie od r. 2013 vybavil v jej prospech. Tiež jej žalovaný listom zo dňa 02. 09. 2015 odpovedal na reklamáciu vyúčtovania za rok 2014 tak, že vo vyúčtovaní už nemá položku za elektrinu výťahu a vo vyúčtovaní za roky 2013 a 2014 a nasledovné má upravené koeficienty na meračoch tak, že tieto sú zmenené z „I“ na „0,8“. Toto jej bolo oznamované mnohými listami žalovaného, (napr. z 17. 06. 2014, 7. 10. 2013, 2. 05. 2013, 29. 10. 2012, 20. 9. 2012, 04. 07. 2012, 29. 06. 2011, 19. 08. 2008, 01.04. 2008, 28. 11. 2007.

33. Okresný súd zamietol žalobu z dôvodu, že žalobkyňa svoje tvrdenia v žalobe neosvedčila a svoj nárok nepreukázala. Pri skúmaní dôvodnosti tvrdenia žalobkyne súd prihliadol aj na to, že žalovaný sa reklamáciami žalobkyne každoročne zaoberal a napr. reklamácie od r. 2013 vybavil v jej prospech. Tiež jej žalovaný listom zo dňa 02. 09. 2015 odpovedal na reklamáciu vyúčtovania za rok 2014 tak, že vo vyúčtovaní už nemá položku za elektrinu výťahu a vo vyúčtovaní za roky 2013 a 2014 a nasledovné má upravené koeficienty na meračoch tak, že tieto sú zmenené z „I“ na „0,8“. Toto jej bolo oznamované mnohými listami žalovaného, (napr. z 17. 06. 2014, 7. 10. 2013, 2. 05. 2013, 29. 10. 2012, 20. 9. 2012, 04. 07. 2012, 29. 06. 2011, 19. 08. 2008, 01.04. 2008, 28. 11. 2007. Preto pôvodné vyúčtovanie, s ktorým žalobkyňa nesúhlasila a žiadala jeho opravu, bolo opravené práve tým, že žalovaný čiastočne vyhovel reklamáciám žalobkyne, ktoré uznal ako dôvodné.

34. Odvolací súd k žalobkyňou uplatnenému odvolaciemu dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam uvádza, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p., vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania.

35. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení Civilného sporového poriadku, alebo, že na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vložil.

36. Z ustanovenia § 132 ods. 1 C.s.p. vyplýva, že v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

37. Citované ustanovenie stanovuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu sporu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie.

38. Aby strana sporu mohla splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia. Predpokladom dôkaznej povinnosti je teda tvrdenie skutočností stranou, tzv. bremeno tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Ak strana nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Nesplnenie povinnosti tvrdenia, teda neunesenie bremena tvrdenia, má za následok, že skutočnosť, ktorú účastník vôbec netvrdil a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre stranu väčšinou za následok pre neho nepriaznivé rozhodnutie. Zákon stranám ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov. Táto norma zásadne určuje jednak rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodné preukázané, jednak nositeľa dôkazného bremena.

39. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne vysvetlil, prečo nebol nárok žalobkyne dôvodný a prečo žalobe nevyhovelo. V dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a tieto vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd stotožnil a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s ust. § 220 CSP zdôvodnil. Pretože odvolací súd nezistil žiadne pochybenie, rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdil. Nakoľko ani v odvolaní žalobcovia neuviedli žiadne skutočnosti, ktoré by iným spôsobom boli spôsobilé vyhodnotiť stav zistený prvoinštančným súdom, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné a preto rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku potvrdil a podľa § 387 ods. 2 C.s.p. sa stotožnil so skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie.

40. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, predovšetkým odvolateľka, ani nevzniesla žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

41. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 2 CSP.

42. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).